

Nagrada Boris Papandopulo (autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe)

Srećko Bradić: za skladbu *Olovna suza*, za oktet violončela

Nastala na narudžbu Osorskih glazbenih večeri 2023. godine, skladba *Olovna suza*, za oktet violončela Srećka Bradića, svoju je iznimno zapaženu praizvedbu doživjela na koncertu otvorenja 48. izdanja festivala, kada ju je vjernoj festivalskoj publici, slušateljima i gledateljima Hrvatske radiotelevizije, predstavio Festivalski oktet violončela pod vodstvom Monike Leskovar. Ostvarena u skladateljski plodnoj godini Srećka Bradića, koju je obilježila i praizvedba *Druge simfonije* u Majstorskom ciklusu Simfonijskog orkestra HRT-a, a u kojoj je proslavio i svoj 60. rođendan, *Olovna suza* ostavila je snažan dojam i na violončeliste iz Festivalskog okteta koji su, uz Moniku Leskovar, činili Hannah Eichberg, Karmen Pečar, Alja Mandič, Smiljan Mrčela, Jasen Chelfi, Eldar Saporayev i Gal Faganel. Festivalskom oktetu upravo je za promišljenu izvedbu toga dojmljivog ostvarenja, stručni žiri Nagrade *Daniel Marušić*, u sastavu: Sanda Majurec, Žarko Perišić i Karolina Rugle, dodijelio to vrijedno festivalsko priznanje.

Priloživši umjesto komentara o skladbi, kojima ni inače ne pribjegava, stih iz pjesme *Utjeha* Ivana Gorana Kovačića: „a jedna se olovna suza nemoći niz lice kliže.“, Srećko Bradić, oslanjajući se na poeziju, stvorio je podjednako poetično djelo lišeno svake pretencioznosti, težine i opterećenja, bez traga razmetljivosti; umjereno, a istodobno snažno i potresno. Uklopivši se posve prirodno i glatko u kontekst posvete koncerta jednome od naših najistaknutijih umjetnika i pedagoga, prošle godine preminulom violončelistu Valteru Dešpalju, skladba *Olovna suza* izgrađena je na čvrstim temeljima Bradićevog upečatljivog i prepoznatljivog skladateljskog izričaja. Kompleksnu cjelinu sjetom protkanog ozračja pritom čine odjeljci oprečnih karaktera te suodnosa dionice prvog violončela i ostalih članova ansambla, koji seže od skladnog dijaloga do burnog, harmonijski gustog suočavanja, doprinoseći dinamičnosti ove u suštini polagane skladbe. Oslanjajući se na melodiju, kojom vješto, znalački i nadahnuto plijeni pozornost tijekom djela u cijelosti, Srećko Bradić detaljno istražuje mogućnosti ne toliko čestog izvođačkog korpusa, istodobno se znatiželjno poigravajući oblikovanjem raskošnog kolorita i potresnog ozračja, u rasponu od tuge, sjete i boli, do tjeskobe, emocionalne uzburkanosti i snažnog nemira.

Zbog svega navedenog, *Olovna suza*, kao reprezentativan i umjetnički cjelovit primjer zrelog skladateljskog stila i jedinstvenog izričaja Srećka Bradića, zaslužuje posebno mjesto u skupini njegovih uspješnih recentnih ostvarenja, ali i u hrvatskoj glazbenoj literaturi općenito, istodobno čineći vrijedan doprinos i zalag za budućnost komornom violončelističkom repertoaru.

Nagrada Vatroslav Lisinski (doprinos hrvatskom glazbenom stvaralaštvu)

Mirko Krstičević: za dugogodišnji rad na promicanju hrvatske suvremene glazbe

Osim kao iznimno plodan skladatelj koji se uspješno ostvario u različitim glazbenim žanrovima, Mirko Krstičević jedinstvena je pokretačka i kreativna snaga koja već godinama, pa i desetljećima, neumorno, uporno, često i nepovoljnim situacijama usprkos (ili „u inat“), u svome rodnome Splitu radi na promoviranju kulture, umjetnosti, a napose hrvatske glazbe.

Nastavljajući se na aktivnosti Splitskog glazbenog kruga (osnovanog 1989.) te sa željom dokidanja dugogodišnjeg nemara za zbivanja na području suvremene glazbene umjetnosti u Splitu, Mirko Krstičević potaknuo je 2007. godine osnivanje Splitskog društva za suvremenu glazbu (SDSG) u čijem su sastavu djelovali splitski skladatelji, reproduktivni umjetnici i muzikolozi objedinjeni željom za profesionalnim odnosom prema suvremenoj glazbi te s osnovnom intencijom izvođenja i promocije novih djela hrvatskih, a poglavito splitskih suvremenih skladatelja. U okrilju Društva djelovao je projekt *Splithesis*, koji je okupljao sedam splitskih skladatelja suvremene glazbe (Gordan Tudor, Mirela Ivičević, Blaženko Juračić, Šime Marović, Ivan Božičević, Vlado Sunko i Mirko Krstičević) te je imao i ansambl od 12 glazbenika i dirigenta. U četiri godine postojanja, projekt *Splithesis* predstavio je trideset i tri praizvedbe. Sve su snimljene, a tiskano je i jedanaest partitura. Na koncertima projekta *Splithesis* predstavilo se i pet inozemnih skladatelja, jer je uspostava kontakata i razmjena iskustava sa skladateljima drugih europskih zemalja također bila važna odrednica djelovanja projekta, s ciljem umrežavanja, razmjene i unaprjeđenja glazbenog života grada Splita.

Godine 2021., kao nastavak ideje *Splithesisa*, Krstičević je pokrenuo je novi projekt – *Arthesis*, umjetničku organizaciju za suvremenu glazbu i likovnu umjetnost, koji je ponovno okupio autore – skladatelje i likovne umjetnike – koji žive i rade u Splitu: skladatelji Ivan Božičević, Blaženko Juračić, Mirko Krstičević i Vlado Sunko, zatim klarinetist Željko Milić te slikari Željko Marović i Jadranka Štrbić Krstičević. Kao svoj primarni cilj *Arthesis* ističe predstavljanje i promociju skladatelja suvremene glazbe iz Splita te povezivanje suvremene glazbe i likovnosti kroz interdisciplinarnе projekte, čime će se doprinijeti raznolikosti suvremene umjetničke scene u Splitu, drugom najvećem gradu u Hrvatskoj, s ciljem poticanja i ostvarivanja dinamičnije i bogatije kulturne ponude grada. Već na prvom nastupu ansambla umjetničke organizacije *Arthesis* na Splitskom ljetu 2022. praizvedeno je šest skladbi hrvatskih skladatelja i njihove gošće iz SAD-a Svjetlane Bukvich, a još šest praizvedbi predstavljeno je na Solinskom kulturnom ljetu 2023. Dakle, u samo dvije godine na inicijativu Mirka Krstičevića hrvatska skladateljska glazbena baština obogaćena je za dvanaest novih skladbi domaćih autora.

Jasno je stoga kako je Mirko Krstičević svojim zalaganjem direktno potaknuo, ali i stvorio uvjete za nastajanje, izvođenje i objavljivanje mnogih djela hrvatskih skladatelja, otvarajući im put do javnosti i publike, za što neosporno zavrjeđuje ovo strukovno priznanje.

Nagrada Josip Andreis (glazbena publicistika i muzikologija)

Rozina Palić Jelavić: za knjigu „Ivan pl. Zajc: hrvatska nacionalna povijesna operna trilogija: *Mislav, Ban Leget, Nikola Šubić Zrinjski*“, Hrvatsko muzikološko društvo, Zagreb 2023.)

Muzikologinja, kroatologinja i glazbena pedagoginja Rozina Palić Jelavić istaknuta je znanstvenica prepoznatljiva imena u hrvatskoj muzikologiji, čija su znanstvena istraživanja obilježena njezinim dugogodišnjim radom u Odsjeku za povijest hrvatske glazbe HAZU (od 1998. do 2023.). Posebni interesi u njezinom znanstvenom istraživanju su novija povijest hrvatske glazbe, osobito stvaralaštvo hrvatskih skladatelja druge polovice 19. i prve polovice 20. stoljeća, i to pretežito na području opere te vokalne (svjetovne i sakralne) glazbe.

Muzikološka studija "Ivan pl. Zajc: hrvatska nacionalna povijesna operna trilogija: *Mislav, Ban Leget, Nikola Šubić Zrinjski*" Rozine Palić Jelavić, koja predstavlja autoričinu dorađenu i revidiranu doktorsku disertaciju, a ujedno nosi i značaj monografije, utemeljena je na iscrpnom istraživačkom pristupu primarnim i sekundarnim izvorima građe te na detaljnom metodološkom pristupu obradi istraživačkih rezultata kroz arhivski, historiografski i analitički rad. Rezultat je interdisciplinarna studija koja se fokusira na jedan segment povijesti hrvatske glazbe, ali tom segmentu daje kulturološku širinu koja prelazi granice spomenutih triju pojmova: „povijesti“, „hrvatske“ i „glazbe“.

Knjigu čini pet poglavlja – Uvodna razmatranja, Polazišta, Kulturološki aspekt nastajanja opera *Mislav, Ban Leget* i *Nikola Šubić Zrinjski*, Tekstno-glazbeno tkivo Zajčevih opera, Zaključna razmatranja. Ona su, pak, segmentirana u niz potpoglavlja koja, s obzirom na način muzikološke obrade, mogu stajati i kao zasebne studije. Autorica donosi pregled svih dosadašnjih istraživanja Zajčeva glazbeničkog djelovanja i opusa te detaljan uvid u izvore i stanje notne građe, zvukovnih i video zapisa i libreta, razlaže društveno-politički, kulturološki i ideologijski kontekst u kojemu nastaje operna trilogija, bavi se recepcijom ovih opera u tadašnjem tisku. Potom analizira značajke libreta i osobito detaljno glazbene značajke opera (formalnu strukturu, glazbenu dramaturgiju, melodijsku, harmonijsku i ritamsku komponentu, orkestraciju, elemente i značenje nacionalnog idioma), dodajući tome i analizu vizualne komponente kroz scenografiju, kostimografiju i koreografiju. Komparativnom analizom nalazi srodnosti među operama, razmatra suodnos nacionalnog i kozmopolitskog te smješta Zajčevu opernu trilogiju u kontekst utjecaja talijanske, srednjoeuropske/slavske i sjeverozapadnoeuropske (germanske/francuske) operne tradicije.

Baveći se svim ovim aspektima skladateljeve operne trilogije, autorica daje značajan doprinos pojedinim područjima muzikoloških interesa, kao što su, primjerice, povijest izvodilaštva, povijest recepcije, povijest diskografije, povijest kazališta, povijest nacionalnog glazbenog idioma, povijest libreta iz tematskog i jezičnog aspekta, povijest glazbene kritike, povijest opernog repertoara. Sagledamo li statističku stranu tehničkih okvira i opreme knjige – 933 stranice, 1308 fusnota, 1400 jedinica citirane literature, 204 iznimno detaljna tablična prikaza, 29 slikovnih prikaza, 62 notna primjera, 25 stranica Kazala imena – razvidno je riječ o beskompromisnom pristupu kada je u pitanju poštivanje svih pozitivnih načela struke.

„Skačuci“ čitanjem iz glavnoga teksta u fusnote, čitatelju se otvara prostor u kojemu svaka rečenica krije niz istraživačkih puteva, mnoštvo postavljenih pitanja i odgovora koje autorica nastoji razotkriti u katkada gotovo detektivskom narativu. Iako je riječ o znanstvenom radu, jezik kojim autorica izlaže sadržaj izuzetno je pitak, protočan i poziva na čitalačku zainteresiranost. I, kako to u muzikološkoj struci uvijek biva, jedno zatvoreno

poglavlje otvori niz novih pitanja koja se autorica ne ustručava postaviti, kako samoj sebi, tako i budućim istraživačima.

Muzikologinja Rozina Palić Jelavić zapanjujućim istraživačkim žarom i znanstveničkim nervom ponire u tematiku sagledavajući ju iz različitih perspektiva, donoseći na tom putu bogatu argumentaciju kao potvrdu, ali i novo sveobuhvatno čitanje onoga što o Zajcu znamo, kao i onoga što o Zajcu tek trebamo shvatiti. Knjiga Rozine Palić Jelavić kruna je dosadašnjeg autoričina dugogodišnjeg znanstvenog rada i posvećene muzikološke karijere. Ono je izuzetno vrijedno djelo hrvatske muzikologije s implikacijama koje će imati na mnoge druge struke i discipline. Riječ je o kulturološki dragocjenoj knjizi koja nadilazi granice stručnoga i znanstvenog rada postajući umjetničko djelo u muzikološkome smislu.

Nagrada Franjo Ksaver Kuhač (autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe)

Adam Semijalac: za album *Ode dite*

Autorski rad Adama Semijalca na albumu *Ode dite* istodobno je i sjecište brojnih glazbenih i kulturoloških utjecaja kojima su natopljene njegove skladbe, a predstavlja i otvaranje novog kreativnog prostora za daljnje istraživačko-izražajne autorske podvige. Odražavajući karakteristike tradicijske, folk-blues glazbe, kao i elemente bluesa, soula i gospela, glavne su uloge dobile dangubica, samica, bugarija i banjo. Takav pristup tradicijskim instrumentima te način i kontekst njihova korištenja istodobno je element inovativnosti koji autor donosi na albumu *Ode dite*, ali i jezgra očuvanja izvornosti tradicijskog identiteta tog instrumentarija. Kako je u recenziji diskografskog izdanja istaknula etnomuzikologinja dr. sc. Jelka Vukobratović, „kantautor Adam Semijalac na folklor i njegovu društvenu ulogu gleda drugačije“.

Umjesto romantično-nacionalnog narativa očuvanja, poziva se na nasljeđe upliva kreativnih pojedinaca u folklorni repertoar“. U tom ga nastojanju ne zanimaju već izgrađene norme i utabani putovi tamburaške prakse, on instrumentu pristupa kao novom izvoru zvuka, ne priklanjajući se pri tome aktualnim nastojanjima da tamburu oblikuje u umjetnički instrument koji će tehnikom moći parirati drugim klasičnoglazbenim instrumentima. Njegova gesta je gotovo suprotna te je „vraća u ruke samoukog svirača koji na njoj otkriva neisprobane zvučne efekte i potencijale afektivnog izražaja“. Tankoćutno, pažljivo i angažirano istraživanje folkloru, tradicijske glazbe i njezinih identitetskih značajki, ali i temata koji generacijama tinjaju ispod raznolikih izražajnih pravaca oralne i tradicijske kulture, Semijalac nadovezuje na prethodni projekt, koji se oslanjao na dalmatinski, lički i slavonski folklor, dok je s Dunjom Knebl objavio album inspiriran međimurskom popevkom. Izravnost doživljaja oporosti uglazbljene autorske poezije odražava surovost generacijama prisutnih tema koje u glazbi progovaraju o mučnim i teškim pričama pojedinaca, obitelji i naroda koju, poput glazbenih idioma kojima se obraća, dijele naizgled nespojive kulturne zajednice.

Album *Ode dite* tako u pozadini ima interdisciplinarni, etnomuzikološki, ali i eksperimentalni aspekt. Album je osvojio kritičare i struku, čemu svjedoče brojni prikazi i recenzije izdanja, a značajnu recepciju je imao i na međunarodnom planu, dok o snažnom dojmu publike svjedoči veliko zanimanje za koncertne izvedbe. Novi sloj izražajnom aspektu albuma dodao je suradnjom s vokalnim sastavom komplementarne profilacije te tako svoj partikularni pristup idiomu nastavlja razvijati, naslanjajući na njega prepoznatljivo i posve individualno svoj svjež i autentičan autorski rukopis.

Nagrada Miroslav Sedak Benčić (autorsko stvaralaštvo na području jazza)

Lela i Joe Kaplowitz: za autorski rad i doprinos razvoju jazz scene u Hrvatskoj

Doprinos Lela i Joea Kaplowitza razvoju jazz scene u Hrvatskoj očituje se na nekoliko razina: izvođačkoj, autorskoj, diskografskoj i pedagoškoj. Zajedno su, ili svaki zasebno, snimili niz albuma, među ostalim i s autorskim djelima. Primjerice, na snimanju albuma *With Every Breath*, koji su ostvarili uz Jazz orkestar HRT-a, sudjelovali su kao izvođači, ali i autori: Lela kao skladateljica i autorica tekstova, a Joe kao aranžer.

Lela Kaplowitz je svaki svoj album ostvarila u drukčijem stilskom izrazu, ali uvijek uz prepoznatljiv glazbeni jezik. Dobitnica je potpore na natječaju Internacional Hrvatskog društva skladatelja. Dobila ga je za realizaciju autorskog projekta *To One* u međunarodnom okruženju. Taj program donosi sukus njezinog autorskog – skladateljskog i pjesničkog – ali i pedagoškog djelovanja, koji se temelji na spoju soula, jazza i bluesa s primjesama world musica, popa i rocka. Sve skladbe napisala je na osnovu istočnjačkog načela filozofije zvuka. Prema principu svjesnog korištenja određenih zvukova u svrhu promjene vibracija napisala je skladbe prateći vibracije energetskih centara ljudskoga tijela kao polazište i smjernice za odabir tonaliteta, tempa, dinamike i ritma pojedine pjesme.

Klasično obrazovani glazbenik: pijanist, orguljaš i tubist Joe Kaplowitz stalni je član Jazz orkestra HRT-a za koji piše aranžmane i skladbe. Dobitnik je nagrade Porin za najbolju jazz skladbu. Glazbenik je istančanog osjećaja za jazz i srodne stilove koji je još u SAD-u, gdje je živio prije dolaska u Hrvatsku, stekao veliko znanje o toj glazbi, njezinim korijenima i razvojnem putu, a upoznat je i sa suvremenim dostignućima. Osjeća se to i u njegovim skladbama koje su različitog karaktera. Bliski su mu blues, funk, groove, osjećaj za balade, fusion, mainstream, free-jazz..., a za skladanje ga nadahnjuju kreativni glazbenici, razne situacije, osobe, znanstveno-fantastični filmovi...

Dva su aspekta njihovog pedagoškog djelovanja. Primjerice, surađujući s mnogobrojnim hrvatskim glazbenicima prenose im iskustva što su ih stjecali nastupajući s uglednim jazz i blues glazbenicima na međunarodnoj glazbenoj sceni, posebice njujorškoj. Naime, Lela je, između ostalih pjevala uz Artura *Chicoa* O'Farrilla, Reginu Carter, Douga Carna i Billa Saxtona, a Joe je svirao s Eddiem Danielsom, Jamesom Moodyjem, Davidom *Fatheadom* Newmanom, Koko Taylor, Luckyjem Petersonom, Abrahamom Burtonom, Wessom Andresonom, Wycliffom Gordonom... Jednako važne su glazbene radionice o jazzu koje održavaju za razne uzraste, od predškolaca do ljudi odrasle dobi, na kojima Lela podučava tehniku pjevanja, a zajedno podučavaju jezik jazza i improvizaciju. U realizaciji programa *Jazz na kotačima* i *Ruksak pun kulture* proputovali su cijelu Hrvatsku promovirajući jazz glazbu mlađim naraštajima.

Nagrada Milivoj Körbler (autorsko stvaralaštvo na području popularne glazbe)

Nenad Ninčević: za sveukupni autorski rad

Nenad Ninčević, vlasnik bestsellera upakiranih u *18 zlatnih hitova Nenada Ninčevića* 1. i 2. (1996. i 1998.), zatim kutije s pet kompaktnih ploča s ukupno 106 snimaka jednostavno naslovljene *Hitovi* (2006.), prestižne *Gold Collection*, zbirke 40 uspješnica zabilježenih na dva CD-a (2008.) ili notnog albuma objavljenog 2017. u Cantusovoj ediciji *Zabavne melodije*, više nego zaslužen dobiti svoje mjesto u loži velikana zamišljenog hrvatskog pop panteona.

Rođen u Splitu 11. svibnja 1961., još kao dijete, naučivši čitati s pet godina, guta sve od Zagorke do Dostojevskog. Fasciniran onime što otkriva među koricama knjiga ili na uzbudljivim naslovnica strip-izdanja, mašta slažući prve rime, istodobno kada tijelo jača na tatamiju. Glazbu će susresti u potrazi za tinejdžerskim snovima, prvim ljubavima. Njegov već dotjerani stih postat će suputnik u Splitu notama vršnjaka Tončija Huljića, vođe Mora Slobodana M. Kovačevića, Nenada Vilovića; u Zagrebu na početku studija čekat će ga Zrinko Tutić, Mato Došen, Đorđe Novković, Rajko Dujmić, Vladimir Delač, Vladimir Kočiš, pa Andrej Baša... Pisat će za Magazin, Mišu Kovača, Zlatka Pejakovića, Kseniju Erker, Đurđicu Barlović, Meri Cetinić, Terezu Kesoviju, Jasnu Zlokić, za 777... A onda će s godinu mlađim gitaristom već renomirane sinjsko-splitske Fortune Tomislavom Mrduljašem i pjevačem karakterističnog baritona Ivom Amulićem, uz potporu donedavnog Metka – Mirka Krstičevića, osnovati Tutti Frutti Balkan Band. Nastupnim albumom *Brzi vlak u nogama* 1986., na glazbu Tome i Mirka, poteći će bujica Neninih pamtljivih i često neobično sročениh stihova, punih ekstravagantnih, dojmljivih rima, ponekad na rubu ubojita sentimenta i duhovito efektne dosjetke: *Kako je trošila, ko ruska vozila... kako je plesala, ko crna Afrika...* postaju nešto poput potpisa autora snažne imaginacije.

Rokerski snovi davnog tinejdžera postali su stvarnost, ali njegov novi mentor, veliki Zdenko Runjić poučit će ga: „Ne vježbaj instrument, vježbaj harmoniju!“. Ninčević otkriva *Stvari lagane* preuzimajući ulogu kompletnog bendovskog autora: *Gore iznad oblaka, Ne bojim se drugova tvoga frajera, Krila leptira, Dok gitara svira, Opusti se i uživaj, Vozio sam cijelu noć...* pamtljivih naslova i refrena doveli su Tutti Frutti do vrhova diskografskih ljestvica i brojnog sljedbeništva duboko u 1990-e, kada je glas sastava postao Alen Nižetić, pjevač nove osjećajnosti.

Pa ipak strast slaganja rima, začudnih metafora, hiperbola i parabola, nadahnuća stihotvorca kao prve ljubavi ostat će njegov forte u suradnjama, uz Tutića, Dujmića, Runjića, Novkovića, od 1990-ih do danas i s Mirom Buljanom, Mladenom Grdovićem, Denisom Dumančićem, Branimirom Mihaljevićem, Goranom Karanom...

Ako to se zove ljubav, Blago onom tko te ima, Nije u šoldima sve, Piši mi, Tamara, Geni kameni, Sićaš li se di je lungo mare, Da je meni s tobom kroz Pasike, Evo noći, evo ludila, Kad zaspu anđeli, Žuto lišće ljubavi, Kralju nebeski, Lipa si, lipa, Put putujem, Srna i vuk, Ako voliš ovu ženu... nasumce su odabrane neke od najvećih Neninih uspješnica.

Lista onih što su pjevali njegove pjesme, pored već spomenutih, zaista je impresivna: Oliver Dragojević, Giuliano, Doris Dragović, Severina, Vinko Coce, Maja Blagdan, Vlado Kalember, Mladen Grdović, Ivo Amulić, Luka Nižetić, Petar Grašo, Toše Proeski, Marko Perković Thompson, Jasmin Stavros, Željko Bebek, Zdravko Škender, Zorica Kondža, Mate Bulić, Milo Hrnić, Đuka Čajić...

Bilježi se brojka i od preko 400 nagrada i brojnih pobjeda na svim relevantnim festivalima.

Prema podacima baze autora HDS-ZAMP-a, Nenad Ninčević svojim je autorskim radom, kada se zbroji autorski rad skladanja i pisanja stihova, drugi iza nevjerojatnog opusa hitmejkerskog imperatora Đorđa Novkovića. Impresivna karijera koja s pravom prima (i) ovo priznanje.

Nagrada Adalbert Marković (afirmacija položaja skladatelja i autorskih prava)

Slavko Nedić: za dugogodišnji urednički rad na promicanju hrvatske glazbe i hrvatskih autora u programu Hrvatskog katoličkog radija

Premda popularna duhovna glazba u Hrvatskoj od početka sedamdesetih godina prošlog stoljeća i nastupnog albuma VIS-a Žeteoci ima svoje poklonike, aktivni izlazak iz sakralnih prostora i širenje na standardnim pozornicama na stadionima i sportskim dvoranama ostvaruje se u posljednjih četvrt stoljeća. Poklapa se to sa startom emisije *Sacro ritam* koja se bavi duhovnom glazbom novijih glazbenih oblika koju je pokrenuo i koju uspješno uređuje Slavko Nedić na Hrvatskome katoličkom radiju.

Posrijedi je vodeći promotor autorstva hrvatske duhovne popularne glazbe koji umnogome nadilazi gabarite emisije s kojom je ostvario ogroman doprinos u širem prihvaćanju takve vrste glazbe. Slavko Nedić je 1999. imenovan urednikom duhovne glazbe na matičnoj radijskoj postaji, a godinu dana kasnije postaje i urednik glazbenog programa HKR-a.

Emisija *Sacro ritam* pokrenuta je s ciljem praćenja, predstavljanja i promicanja hrvatske Cro sacro scene poput festivala duhovne glazbe, najava koncerata, promocije albuma, izvođača te zajednica mladih i u tome je sasvim uspjela. Štoviše, Slavko Nedić i *Sacro ritam* nisu se zadržali samo u eteru, *Sacro ritam* je pokretač i mnogih inicijativa te akcija koje su na hrvatskoj glazbeno-duhovnoj sceni ostavile traga. Na primjer, Nedić je pod brendom svoje emisije organizirao manifestaciju s poticajem obrađivanja pučkih adventskih pjesama *Advent u novom ruhu*. Iz te inicijative nastao je i istoimeni album koji je 2003. godine dobio nominaciju za Porina u kategoriji *Najbolji album popularne duhovne glazbe*.

Osim proslavljene emisije Slavko Nedić je na Hrvatskome katoličkom radiju vodio još mnoštvo emisija koje su promovirale hrvatske pjesme i autore, kako u sferi duhovne, tako i na području svjetovne glazbe. Među njima su *Glazbene minute*, *Lijepom našom uzduž i poprijeko*, *HKR rock club*, *Glazba bez riječi*, *Evergreen blok*, *Mojih 5 za 5*, *Vrijeme za klasiku*, *Koncertna večer na HKR-u*, *Noć hrvatskih glazbenika* i *Ljudi iz sjene*. Na taj način Nedić je po širini glazbenih formata HKR učinio jedinstvenim među privatnim radijskim postajama u Hrvatskoj. Na HKR-u se tako uz duhovnu može čuti i popularna glazba svih izričaja, ali i klasična i suvremena ozbiljna glazba, jazz glazba, etno, tradicijska i narodna glazba, alternativni rock i slični glazbeni žanrovi koji se na preostalim preko stotinu privatnih radijskih postaja nalaze u tragovima. Povrh toga, kroz emisiju *Ljudi iz sjene* Nedić u razgovornom formatu sustavno predstavlja hrvatske skladatelje, tekstopisce, aranžere i producente čime je napravio korak dalje u odnosu na sve druge radijske postaje, približivši kulturnu, informativnu i edukativnu dimenziju HKR-a onoj koja je svojstvena jedino javnom radiju.

Slavko Nedić pedeset je godina prisutan na hrvatskoj glazbenoj sceni, ne samo kao radijski urednik i organizator; skladao je više od tri stotine pjesama a kao skladatelj, aranžer, glazbeni producent ili studijski glazbenik objavio je više od sedamdeset albuma surađujući s različitim glazbenicima. Za svoj autorski i urednički rad dobio je Porin 2008. godine za album *Čovjek i Bog iz Nazareta* te još šest nominacija. Stalni je suradnik portala glazba.hr gdje piše o popularnoj duhovnoj glazbi, ali i o drugim temama.

Nagrada *Adalbert Marković*, stoga, sigurno ide u prave ruke, ruke koje lepršavo plešu i po tipkama računala i po tipkama klavijatura, čvrsto drže bubnjarske palice i suvereno prebiru žice akustične, električne ili bas-gitare.